Maailman-kansalainen tuli kotiin

- Kanta-Hämeen keskussairaalan tietohallintopäällikkö Henri Yoki on valloittanut vuoria ja kiertänyt mantereelta toiselle.
- Jatkossa Yoki matkailee enää oman mielensä sisällä.

SUSANNA KINNARI TEKSTI // **TERHO AALTO** KUVA

Ristiriita on ilmeinen.

Kanta-Hämeen keskussairaalan tietohallintopäällikkö istuu työpöytänsä takana ja puhuu mietiskelystä, läsnäolosta, hyvän levittämisestä ja sisäisestä rauhasta.

Hetkeä aiemmin punaisiin housuihin, kauluspaitaan ja pikkutakkiin pukeutunut mies on heijastanut seinälle saman slaidin, jolla esitteli itsensä sairaalan väelle muutamaa päivää aikaisemmin.

Sen lisäksi, että slaidille on koottu poimintoja miehen koulutus- ja työuran varrelta, puhutaan siellä muun muassa teräsmieskilpailusta ja vuorikiipeilystä.

Mikä on tämä noin 40 maassa matkannut mies, joka istuu nyt keskussairaalan hallintorakennuksen neljännessä kerroksessa valjussa työhuoneessa ja esittelee itsensä **Henri Yokiksi**?

HENRI JOKINEN veti ensimmäisen kerran ilmaa keuhkoihinsa vuonna 1981.

Lapsuutensa hän vietti Rengossa, ja maalla tuli harrastettua kaikenlaista, mitä maalla nyt saattoi harrastaa.

Jokinen oli pienestä lähtien kiinnostunut rakentelusta ja kaikenlaisten asioiden tekemisestä. Koulussa hän menestyi hyvin, mutta myöhemmin tekeminen on lipsahtanut helposti ylisuorittamisen puolelle.

– On ollut nälkä tehdä asioita.

Ylisuorittaminen hiipii nytkin väkisin mieleen, kun katselee nykyisen Henri Yokin cv:tä: kolme korkeakoulututkintoa, työkokemusta Suomesta ja maailmalta ja harrastuksia laidasta laitaan. Teräsmies, vuorikiipeilijä ja oman mielensä kehittäjä.

Tekemistä on ohjannut aina kaksi periaatetta: tarve hakeutua epämukavuusalueelle sekä tekemällä oppiminen.

EPÄMUKAVUUSALUEELLE tai oikeastaan epämukavuusalueensa ulkopuolelle Henri Yoki tunsi siirtyneensä vuonna 2012.

Silloin kädet puristivat tiukasti yhtä Mont Blancin monista kielekkeistä ja alla avautui tyhjyys. Pelko porautui syvälle. Alppien korkeimman huipun tavoittelu vaati voimaa, tekniikkaa ja keskittymiskykyä.

Nykyään Yoki harjoittaa keskittymiskykyään toisella tavalla. Hän istuu alas, keskittyy hengitykseensä ja tyhjentää päänsä kaikesta turhasta. Yoki mietiskelee.

Henri Yoki määrittelee itsensä maailmankansalaiseksi. Ulkomailla Yoki on viettänyt käytännössä viimeiset kymmenen vuotta.

Muualla kuin Suomessa vietetyt vuodet ovat opettaneet erityisesti suvaitsevaisuutta ja yhdessä tekemisestä. Mietiskely löytyi buddhalaisuuden kautta. Jossain vaiheessa sukunimen vaihtaminen tuntui luontevalta, ja niin Jokisesta tuli kansainvälisempi Yoki.

– Vapaasti ja runollisemmin suomennettuna tämä japanilainen nimi tarkoittaa henkilöä, joka levittää ympärilleen hyvää. Se kiteyttää aika hyvin sen, mitä haluan tehdä: Minulla on aito halu kehittää suomalaista terveydenhuoltoa ja it-prosesseja.

KUKA?

Henri Yoki

- syntynyt vuonna 1981 Rengossa
- kirjoitti ylioppilaaksi Kurialan lukiosta
- varusmiespalvelu Satakunnan lennostossa, jossa suoritti lentokoneapumekaanikkokoulutuksen
- Kanta-Hämeen keskussairaalan tietohallintopäällikkö ja epic-sertifioitu it-ammattilainen
- asuu nykyään Hämeenlinnassa
- kolme korkeakoulututkintoa, valmistunut muun muassa diplomi-insinööriksi Tampereen teknillisestä yliopistosta
- opiskeluaikoina vaihdossa Englannissa ja Bangkokissa
- suoritti vuonna 2012 täyden matkan triathlonin eli ns. teräsmieskisan
- valloittanut Mont Blancin alemman huipun Dú Tacúlin, Mont Kenian ja Fuji-vuoren Japanissa

”On kiva tehdä kaikkea. Jossain vaiheessa täytyy vain päättää, mikä on se juttu johon keskittyy.”

Kanta-Hämeen keskussairaalaan Yoki on kuitenkin tullut ensisijaisesti kehittämään tietohallintoa kokonaisuutena. Vastaavaa työtä hän teki viimeksi puolitoista vuotta Yhdysvalloissa, Michiganissa.

SITTEN ON SE hengästyttävä harrastusten kirjo: kuvataiteita, elektronisen musiikin tekemistä ja tuottamista, runoja, pitkän matkan juoksua, vuorikiipeilyä, triathlonia, dokumenttielokuvia ja mitä muuta?

No ainakin yrittäjyys.

Tapahtuipa niin, että Henri Yoki kiinnostui korujen valmistuksesta. Hän pyöritteli aikansa ajatusta päänsä sisällä, kunnes keksi perustaa nettikaupan.

– Koodasin yhtenä perjantai-iltana html-etusivun. Myin pieniä hopeakorun osia koruharrastajille, ja parin vuoden jälkeen yrityksellä oli 100 000 euron liikevaihto.

Yrityksellä oli pari työntekijää, ja Yoki sai firman myytyä vielä eteenpäin.

Sama kaava on oikeastaan toistunut kaikkien harrastusten kohdalla. Kun Yoki kiinnostui kuvataiteista, ydinkysymys kuului, miten toteuttaisin tämän. Diplomi-insinööri ei tarttunut pensseliin, vaan hiireen ja ryhtyi tekemään kuvia, joita syntyikin parhaimmillaan yksi päivässä.

Michiganissa asuessaan Yokilla oli runsaasti vapaa-aikaa ja musiikki alkoi kiinnostaa. Yoki ei soita mitään instrumenttia, mutta oikeita soittimia ei elektronisen musiikin tekemiseen tarvitakaan.

Taas kerran Yoki esitti itselleen kysymyksen: Miten tekisin sen? Biisejä syntyi, mutta ei mitään *Sandstormin* kaltaista hittimateriaalia.

Yhdysvalloista kuvatusta materiaalista syntyi myös pieni lyhytelokuva, *My name is Sapporo* -nimeltään.

– On kiva tehdä kaikkea. Jossain vaiheessa täytyy vain päättää, mikä on se juttu johon keskittyy.

HENRI YOKI on löytänyt etsimänsä. Hän tietää, että fokus on tästä lähtien kahdessa asiassa: perheessä ja työssä.

– Isänä haluan opettaa lapsilleni oman mielen hallintaa ja sitä, miten ollaan hyvä ihminen. Muita ihmeellisempiä tavoitteita ei nyt ole. Keskityn matkailemaan oman mielen sisällä. HÄSA

Rengossa kasvaneesta Henri Jokisesta tuli jossain vaiheessa maailmankansalainen nimeltä Henri Yoki. Nimensä mukaisesti hän haluaa levittää hyvää ympärilleen.